

[Christophersen.]

ring, der var højere end 110 pct. over 13. almindelige vurdering, var jo i virkeligheden en erkendelse, om end på et meget sent tidspunkt, fra socialdemokratiets side af, at S' og SF's aftale i realiteten ikke var holdbar. Det er jo klart, at det forslag ville have været så teknisk kompliceret og ville i den grad have ødelagt hele lejevurderingssystemet, at det også kun kunne være blevet en overgangsordning. I det ser jeg altså et vidnesbyrd om, at selv om hr. Egon Jensen naturligvis nu — kan vi sige lidt pligtskyldigt — må fremføre en argumentation, så har socialdemokratiet dog erkendt, at den aftale, der blev truffet, vist ikke var ganske rimelig.

Så spørger hr. Egon Jensen, hvornår der kommer en løsning. Ja, det er klart, at det er op til regeringen at give svar på, hvornår den kommer med sine forslag. Jeg har da den forventning, at vi her står over for en af de opgaver, som vi hurtigt må i gang med, men på den anden side er det lige så klart, at vi ikke skal gentage de fejl, der blev begået i 1972 og 1973, hvor vi i en meget lang periode snakkede på yderst uforpligtende vis, og hvor der først i de sidste 2 uger af samlingen kom realiteter på bordet med det resultat, at de virkelige forhandlinger ikke fik rimelige muligheder. Det var også den betragtning, der lå bag det, som var til debat her i folketinget forud for valget den 4. december, hvor der blev stillet forslag om, at man genoptog boligdrøftelserne for at give dem en bedre chance.

Til hr. Glistrup vil jeg blot sige, at jeg kan forstå, at han ikke er så optaget af forskudsregistreringsproblemet. Det har måske heller ikke den store praktiske betydning for alle, men på den anden side vil jeg nu nok mene, man bør have så megen tillid til skatterådsfolkene, at man kan overlade dem denne adgang til at behandle klager.

I øvrigt tror jeg, at hr. Glistrup må indstille sig på, at vi her i folketinget har en ganske bestemt arbejdsform. De tanker, som fremskridtspartiet har, skal nok komme til debat her i salen. Det tror jeg ikke partiet bør være nervøs for, men det er naturligvis klart, at selv om der findes 28 medlemmer, som mener, at specielt deres ideer er vældig gode, giver det ikke nogen særlig

fortrinsstilling. Det, som må være afgørende, er at få forslag frem, som kan lægge grundlaget for en debat, og at bringe forslag frem, som må formodes at være politisk relevante. Jeg må nok sige, at nogle af de luftspejlinger, som fremskridtspartiet opererer med, vil forudsætte en så mangeårig politisk udvikling, hvis de overhovedet skulle realiseres, at det vel næppe kan være helt afgørende, om de kommer til debat på den anden mødedag. Jeg tror, vi skal koncentrere os om disse kortsigtede løsninger i første omgang. Så skal vi nok senere få lejlighed til at drøfte hele indkomstskattesystemets fremtid. Det tror jeg hr. Glistrup kan være ganske tryk ved.

Jeg skal blot til sidst sige om de to yderligere forslag i finansministerens lovforslag vedrørende en forhøjelse af befodringsfradraget og klageadgangen over forskudsregistrering, at venstre kan anbefale dem. Det er to forslag præget af rimelighed, og jeg tror, at specielt det om adgangen til at klage over forskudsregistreringen vil være noget, som mange skatteydere vil finde er en overordentlig rimelig løsning. Det er også mit indtryk, at der her i salen vil være et stort flertal for det forslag.

Jens Foged (V):

Ja, det er i anledning af det sidste lovforslag, der er i denne afdeling om formueskatten, at jeg tager ordet. Jeg har såmænd kun at sige, at naturligvis er de forslag, som finansministeren her har fremsat, forslag, som vi ønsker skal gennemføres. Vi finder, at denne ajourføring af formuebeskatningen var nødvendig. Det sagde vi tidligere, og det siger vi stadig væk. Vi finder tillige, at den dødsbøbeskatning, som er indsat i forslaget, er en ajourføring af den nuværende indkomstbeskatning. Men da den blev så voldsomt inddraget i debatten af hr. Glistrup, vil jeg gerne medgive, at dødsbøbeskatningen nok er et så stort virvar i dansk skattelovgivning, at den formodentlig ikke kan blive stående på lang sigt, at man eventuelt må tage den op i udvalget, måske forholdsvis omgående. Ved at hæve bundgrænsen udgår en masse af sagerne af sig selv. Så her vil vi være åbne for en debat.

Må jeg yderligere sige om den debat, der foregår i dag — den lægges jo fra socialde-